

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3120/2023. (III. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.V.35.290/2021/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Egy gazdasági társaság cégvezetője útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.V.35.290/2021/8. számú ítélete alaptörvény-ellenes, és ezért azt – a Budapest Környéki Törvényszék (a továbbiakban: BKT) 4.K.702.041/2020/8. számú ítéletére kiterjedő hatállyal – semmisítse meg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, XIII. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1)–(2) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése és 28. cikke sérelme miatt.
- [2] Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [3] 1.1. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adózók Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) valamennyi adónemre vonatkozóan bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le az indítványozónál 2011-2012. évekre vonatkozóan, amelynek eredményeként 2140277677 számú határozatával az indítványozó terhére számos megállapítást tett több közteherrel összefüggésben. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) 2017. december 18-án kelt 2233857142. számú határozatával az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta. A másodfokú adóhatóság határozata többek között az egyes ágazatokat terhelő különadóról szóló 2010. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Áktv.) szerinti bolti kiskereskedelmi tevékenység különadója (a továbbiakban: különadó), valamint a kutatási és a technológiai innovációs alapról szóló 2003. évi XC. törvény szerinti innovációs járulék tekintetében állapított meg adóhiányt és ennek jogkövetkezményeit (késedelmi pótlék, adóbírság) is alkalmazta.
- [4] Az innovációs járulékkal kapcsolatos megállapításra azzal az indokkal került sor, hogy az indítványozó által megrendelt nyomdai reklámanyagok – így például szórólapok, akciós reklámújságok és plakátok – ellenértéként az indítványozó részére kiszámlázott összegekkel az innovációs járulék alapja nem csökkenthető, mert ezek – az indítványozó által alkalmazott könyveléssel ellentétben – nem anyagköltségnek, hanem megrendelt szolgáltatásnak minősülnek. A különadóval kapcsolatos megállapítást azzal indokolta az adóhatóság, hogy az indítványozó köteles lett volna különadót fizetni azon nettó árbevétele után is, amely a saját áruházaiiban működő hentesüzem, pékség és cukrászat által gyártott termékek saját áruházaiiban történő értékesítésekből, valamint az ún. „számlás” értékesítésekből származtak.
- [5] 1.2. A másodfokú határozat ellen az indítványozó felperesként keresetet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen a másodfokú határozat megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására, illetve új határozat meghozatalára kötelezését kérte. Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) előzetes döntéshozatali eljárását is kezdeményezte. A másodfokú adóhatóság – a határozatában foglaltakat fenntartva – a kereset elutasítását kérte.
- [6] A BKT a 4.K.702.041/2020/8. számú ítéletével a keresetet elutasította. A bírósági ítélet indokolása szerint az innovációs járulék alapja a másodfokú határozatban írt ok miatt nem csökkenthető a nyomdai költségekkel. Ez a jogértelmezés áll összhangban a Kúria gyakorlatával is, amely a Kfv.I.35.644/2014/6., Kfv.I.35.072/2015/6., Kfv.V.35.603/2016/4. és Kfv.I.35.302/2018/8. számú ítéletekből ismerhető meg. A különadó esetében a jogértelmezésre szoruló kérdés az, hogy az Áktv. szerint mit jelent a bolti kiskereskedelmi tevékenység

(TEÁOR 08-as kódok). A különadóval összefüggésben az BKT hivatkozott arra, hogy az Áktv. 2011. november 30-tól hatályos 1. § 1. pontjában a jogalkotó pontosította a bolti kiskereskedelmi tevékenység fogalmát. Ezt figyelembe véve az indítványozó által vitatott értékesítések beletartoznak a különadó alapjába. A BKT azt nem vitatta, hogy ez a törvénymódosítás felveti a visszamenőleges hatályú jogalkotás tilalmának a sérelmét, de azt állapította meg, hogy nem kezdeményezheti az Alkotmánybíróság eljárását az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése miatt. A BKT nem adott helyt az EUB-hoz fordulás iránti kérelemnek sem, hivatkozva az EUB C-266/04-C-270/04., C-276/04. és C-321/04-C-325/04. számú egyesített ügyekben (a továbbiakban: Tesco-ügy) hozott döntésének 34., 40. és 42. pontjára.

- [7] 1.3. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben különösen az innovációs járulékkal és a különadóval kapcsolatos ítéleti megállapítások jogszerűségét vitatta. Előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését is kérelmezte az indítványozó, mert álláspontja szerint a különadó sérti az elsődleges uniós jogban foglalt állami támogatások tilalmát, mivel szelektív előnyt biztosít az alacsony árbevételű, tehát kisebb vállalkozások számára, amelyek többnyire franchise rendszerben működő magyar tulajdonban álló vállalkozások.
- [8] A Kúria Kfv.V.35.290/2021/8. számú ítéletével elutasította a felülvizsgálati kérelmet. A Kúria megerősítette az innovációs járulék alapjával kapcsolatban folytatott gyakorlatát, és ezért az indítványozó jogértelmezését nem fogadta el. A különadóval kapcsolatban a Kúria a következőket állapította meg: „az Áktv. 2011. november 30-tól hatályos 1. § 1. pontjában a jogalkotó [...] pontosította az Áktv. alkalmazása során irányadó »bolti kiskereskedelmi tevékenység« fogalmát. A módosítás a törvény indokolása szerint egyértelműsíti a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében – a hatályos szabályokkal összhangban –, hogy a bolti kiskereskedelem minden olyan kereskedelmi tevékenység, ahol vevőként nem vállalkozó magánszemélyt is kiszolgálnak. [...] A Kúria utal arra, hogy a 2011. november 29. napjáig hatályos Áktv. 1. § (1) bekezdése a bolti kiskereskedelmi tevékenység TEÁOR besorolását azonos módon tartalmazza a 2011. november 30-tól hatályos rendelkezésekkel, függetlenül attól, hogy kétségkívül a jogalkalmazás egyértelműsítése irányába hatott annak módosítása. Ebből kifolyólag a felülvizsgálati kérelemben állított *contra legem* jogértelmezés, a norma tartalmának mellőzése és az adókötelezettség normaszöveghez képest való kiterjesztése, nem állapítható meg az elsőfokú bíróság jogértelmezése alapján” (Kúria Kfv.V.35.290/2021/8. számú ítélet, Indokolás [46]).
- [9] A Kúria ítéletének [52]–[60] bekezdései között vizsgálta, hogy szükséges-e előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményeznie. Arra a következtetésre jutott, hogy ez nem indokolt, mert az EUB Tesco-ügyben hozott, valamint más döntéseire figyelemmel megállapítható, hogy az indítványozó nem vonhatja ki magát a különadó-fizetési kötelezettsége alól arra hivatkozva, hogy véleménye szerint más adóalanyoknak járó mentesség sérti az állami támogatások tilalmát. A Kúria a BKT vonatkozó indokolását megerősítve kifejezetten kimondta, hogy a Tesco-ügyben tett megállapítások „irányadók és alkalmazandók a jelen ügyben is, mivel az EUB ezen kérdéseket már vizsgálta” (Kúria Kfv.V.35.290/2021/8. számú ítélet, Indokolás [58]).
- [10] 2. A Kúria sérelmezett ítéletével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Abtv. 27. §-a alapján, amit a főtitkár felhívására kiegészített. Az egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panasz lényege a következőképpen foglalható össze.
- [11] 2.1. A nyomdai termékekkel kapcsolatos ítéleti megállapítások sértik a tulajdonhoz való jogot [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés], a diszkrimináció tilalmát [Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdés] és az Alaptörvény 28. cikkét. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában is fenntartotta ugyanis azt az álláspontját, hogy számveteli szempontból a kiadványok ellenértéke helyesen került kimutatásra anyagként, és ezért ezek a költségek csökkentik az innovációs járulék alapját. Az indítványozót hátrányos megkülönböztetés érte, mert a sérelmezett ítéletek miatt többlet fizetési kötelezettsége keletkezett azon vállalkozásokhoz képest, akik csökkenthetik az innovációs járulék alapját. A BKT és a Kúria ítélete az indítványozó tulajdonhoz való jogát is sérti, mert a gazdasági élet más szereplőjéhez képest többlet közteherrel sújtják az adóteher normaszövegen túlterjeszkedő növelésével, kizárólag a normaszövegben fellelhetetlen kritériumok alapján.
- [12] 2.2. A különadóval kapcsolatos ítéleti megállapítások ellentétesek a visszaható hatályú jogalkotás tilalmával, *contra legem* módon teszik félre a tényállásra irányadó jogot és diszkriminálják is az indítványozót. A bíróságok ugyanis a törvénymódosítás utáni normaszöveget alkalmazták a módosítás előtti adótényállásra, az adótényállás teljesülésekor hatályos normát egyszerűen nem vették figyelembe. A hátrányos megkülönböztetést pedig

az okozta, hogy a bíróságok az indítványozó nagykereskedelmi, illetve a feldolgozóipari tevékenységét nem határolták el a kiskereskedelmi tevékenységétől.

- [13] 2.3. A Kúria azzal sértette meg az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, hogy nem kezdeményezte az előzetes döntéshozatali eljárást, miközben a felülvizsgálati kérelmet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés ac) pontját is megelőzve fogadta be. A Kúria ítélete azért is tisztességtelen, mert az EUB C-283/81. (CILFIT-ügy) döntésében lefektetett kritériumok teljesülése nélkül mellőzte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését.
- [14] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 3.1. A kérelmező gazdasági társaság alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége fennáll, mivel a támadott ítélettel befejezett bírósági eljárásban felperes volt. Jogorvoslati jogát kimerítette, amikor keresetet nyújtott be a másodfokú adóhatóság határozatát vitatva. A támadott döntéssel (a Kúria ítéletével) szemben további jogorvoslati eljárás nem állt a rendelkezésére. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést (Abtv. 27. §), kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmények megállapítására, valamint pontosan megjelöli a sérelmezett kúriai ítéletet, amelyhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőn belül nyújtotta be indítványát.
- [16] 3.2. Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérelmét állíthatja. Az Alkotmánybíróság megállapította már, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, ezért az erre vonatkozó panaszelem érdemi vizsgálata nem volt elvégezhető. Az Alaptörvény 28. cikkének címettjei a bíróságok, az nem az indítványozót ruházta fel alkotmányos joggal [lásd például: 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]; 3150/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [19]].
- [17] Az Alkotmánybíróságnak töretlen a gyakorlata azzal kapcsolatban, hogy „a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” [3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]; 35/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [14]; 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [8]; 3206/2020. (VI. 11.) AB végzés; Indokolás [19]]. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának a B) cikk (1) bekezdésére alapított eleme a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának sérelmét adta elő, amit az Alkotmánybíróság vizsgálhat alkotmányjogi panasz eljárásban is, amennyiben a befogadás többi, alább tárgyalt feltétele teljesül.
- [18] 3.3. A határozott kérelem követelménye azt is magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya [lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]] az ügy érdemi elbírálásának akadály” [lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3392/2020. (X. 29.) AB végzés, Indokolás [18]]. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak [lásd például: 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [12]; 3231/2018. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [13]; 3327/2019. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]; 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]].
- [19] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a tulajdonhoz való jog [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] és a hátrányos megkülönböztetés tilalma [Alaptörvény XV. cikk (1)–(2) bekezdés] körében a kiegészített indítvány nem teljesíti az előbbi befogadási feltételeket [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az indítványozó ugyanis alkotmányjogilag értékelhető levezetés nélkül adta elő ide vonatkozó panasz elemeit. Abból nem derül ki alkotmányjogilag értékelhető módon, hogy a Kúria, illetve a BKT ítélete miért sértené az Alaptörvény fenti szabályait. Az előadott sérelmek az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XV. cikk (1)–(2) bekezdése tartalmával nincsenek a határozott kérelem követelményét kielégítő módon összekapcsolva. Az indítvány e tekintetben

valójában arról szól, hogy az indítványozó szerint több adót kellett fizetnie, mint amennyi szerinte a jogszabályokból következett. Ezek miatt nem volt lehetőség a tulajdonhoz való joggal és a hátrányos megkülönböztetés tilalmával összefüggésben az érdemi vizsgálat lefolytatására.

- [20] 3.4. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [21] A tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy „következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [lásd: 3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata abban is következetes, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, illetve a jogszabályok értelmezése a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta »szuperbíróságként«, a meglévők melletti újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el” [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3011/2017. (II. 1.) AB végzés, Indokolás [8]; legutóbb például: 3500/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; legutóbb például: 3134/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [35]].
- [22] A jelen ügyben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme körében az volt megállapítható, hogy az indítványozó valójában törvényértelmezési kérdést vitatott, mégpedig azt, hogy a nyomdai reklámanyagokra vonatkozó gazdasági eseményt miként kell jogszerűen könyvelni, és ennek a számviteli elszámolásnak milyen következménye van az innovációs járulék alapjára. Továbbá azt, hogy miként kell értelmezni a különadó alapját 2011. november 30. előtt és után. Ezek nem alapozzák meg az alkotmányjogi panasz befogadását. Az Alkotmánybíróságnak nincsen hatásköre arra, hogy alkotmányjogi panaszeljárársban számviteli, illetve adójogi szempontból felülvizsgálja a bírósági döntéseket. Emellett az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kidolgozott gyakorlattal rendelkezik a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal kapcsolatban {e jog tartalmának egyik legutóbbi sommás összefoglalását lásd: 3331/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [15]}. Ezek miatt az innovációs járulékkal és a különadó alapjával összefüggésben előadott panaszelem nem volt alkalmas az érdemi vizsgálatra a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog vonatkozásában.
- [23] Az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a Kúria azzal is megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, hogy nem kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárást. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy korábbi döntéseiben már tisztázta azt az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésének mellőzése milyen viszonyban áll a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal. Ezzel kapcsolatban kiemelendő azon alkotmánybírósági gyakorlat, amely a CILFIT-ügyben az EUB által megállapított előzetes döntéshozatali eljárás mellőzési indokokat alkotmányossági kérdéssé transzformálta. Eszerint „a tisztességes eljáráshoz való jogból fakadóan »az eljáró bíróságnak függetlenül attól, hogy kötelezettnek minősült-e vagy sem, továbbá függetlenül attól, hogy helyt ad-e a kezdeményezésre irányuló kérelemnek, avagy sem, alakyszerű döntést kell hoznia a kezdeményezésről, és azt legkésőbb az ügydöntő határozatban meg kell indokolnia.« [26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [60]] [...] Ebből következően tehát az adekvát indokolás meglétének vizsgálata már alkotmánybírósági hatáskör, elmaradása felvetheti a XXVIII. cikk (1) bekezdés sérelmének kételyét [26/2020. (XII. 2.) AB határozat, Indokolás [28]]” [3486/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [29]–[30]]. Ezeket erősítette meg az Alkotmánybíróság a 3040/2021. (II. 19.) AB határozat indokolásának [73]–[77] bekezdéseiben. Ehhez képest az indítványozó alkotmányjogi panaszában nem vetett fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely az érdemi vizsgálat lefolytatását indokoltá tette volna.
- [24] Az Alkotmánybíróság azt is vizsgálta, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás mellőzésével kapcsolatos panaszelem az Abtv. 29. §-ában foglalt másik feltételnek megfelelt-e. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria ügydöntő határozatában, amit az indítványozó sérelmezett, részletes indokát adta annak, hogy miért nem volt szükség az EUB-hoz fordulnia (lásd a jelen végzés [7]–[9] bekezdéseit). Az ott írtak tartalmuk alapján összekapcsolhatók a CILFIT-ügyben lefektetett pontok közül az utolsóval (a közösségi jog helyes alkalmazása

annyira nyilvánvaló, hogy az minden ésszerű kétséget kizár). Erre tekintettel a jelen ügyben nem merült fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye sem. Az indokolás tartalmi felülbírálatába az Alkotmánybíróság egyébként sem bocsátkozhat, hiszen következetes gyakorlata részét képezi az is, hogy „[m]ég az előzetes döntéshozatali eljárások kezdeményezésének szakjogi kérdéseiben sem foglal állást az Alkotmánybíróság” {lásd: 3392/2020. (X. 29.) AB végzés, Indokolás [20]; az illetékekkel kapcsolatban: 3208/2020. (VI. 11.) AB végzés, Indokolás [37]; 3290/2021. (VII. 7.) AB végzés, Indokolás [33]; 3472/2021. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [6]; 3094/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [24]}.

- [25] Végül azt vizsgálta az Alkotmánybíróság, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése részét képező visszaható hatályú jogalkotás, illetve jogalkalmazás tilalmával összefüggésben befogadható-e az alkotmányjogi panasz. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést a jelen ügy nem vet fel, hiszen az Alkotmánybíróság gyakorlatában már kimunkálta, hogy mit jelent a visszaható hatályú jogalkotás, illetve jogalkalmazás tilalma adóügyekben {3069/2021. (II. 24.) AB határozat, Indokolás [37]–[47]; 2/2022. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [32]–[37]}. A Kúria támadott ítéletének [46] indokolási bekezdése (lásd idézve a jelen végzés indokolásának [8] bekezdésében) alapján ugyanakkor azt lehetett megállapítani, hogy az indítványozó előadásával ellentétben nem a 2011. november 30-tól hatályban volt normaszöveget alkalmazták az előbbi időpont előtt teljesedésbe ment adótényállásra, hanem azt, amelyik akkor volt hatályban, amikor az indítványozó megvalósította a különadó tényállását. Törvénymódosítás valóban történt, arra valóban hivatkozott is a Kúria, de ítéletében azt az értelmezést mondta ki, hogy a törvénymódosítás a normaszöveg tartalmát nem változtatta meg, csupán pontosította a joggyakorlat megkönnyítése, kiszámíthatósága növelése érdekében. Eközben a normaszöveg tartalma változatlan maradt. Emiatt az volt megállapítható, hogy ez az ügy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét sem veti fel a visszaható hatály tilalmával összefüggésben.
- [26] Összefoglalva a fentieket: az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasa az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése körében nem felel meg az Abtv. 29. §-a szerinti feltételeknek, és ezért nem volt szükség, illetve lehetőség a befogadására.
- [27] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja, 29. §-a, 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. február 21.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/586/2022.

